

Školske vesti

Dana 31. marta u školi je održano testiranje učenika šestog razreda u funkciji pripreme za završni ispit. Kako se planira da se od 2014. godine, na kraju osnovnog obrazovanja uvede i treći (pored srpskog jezika i matematike), kombinovani test, ovo testiranje je održano sa ciljem da se škola i učenici priprema za ovaj test. Na testu su bili zadaci iz: biologije, istorije, geografije i fizike. Sa rezultatima testiranja su upoznati učenici i njihovi roditelji, a rezultati će takođe biti korišćeni u postpenoj pripremi nastavnika i učenika za završni ispit koji će imati tri testa.

U okviru projekta "Naša škola - škola za sve" pripremljena je i izvedena pozorišna predstava "Ko može da spreči da nastaju lepe reči". U predstavi učestvuje i lokalni bend, pod rukovodstvom Miljana Nedića i mnoga talentovana deca, učenici naše škole, koji pevaju sa bendom. Predstavu je režirala Gajana Vlahović, nastavnica engleskog jezika. Za scenografiju je bila zadužena Ivana Dimitrić - Pešić, nastavnica likovne kulture, a scenario je napisala Branislava Zeljković.

Dana 21. aprila je u našoj, kao i u svim ostalim školama u državi, održano probno testiranje učenika osmih razreda iz srpskog jezika i matematike. Utisci učenika nakon testiranja su bili različiti. Očekujemo rezultate.

Dana 22. aprila škola je bila domaćin Okružnog takmičenja iz biologije. Takmičilo se 64 učenika od 5-8 razreda.

Da sam Mali Princ pripitomila bih...

Kao što znamo, Mali Princ je u romanu pripitomio lisicu, koja ga je molila da to uradi.

Da sam ja Mala Princeza, pripitomila bih jednu lepu sovu. Nazvala bih je Luna. Ona bi bila lepa sa tek ponekim crnim perom. Pripitomila bih je tako što bi je prvo mazila i govorila nežne lepe reči, a kasnije kada shvati da joj želim samo dobro dala bih joj da pojede nekog miša. Nadam se da bi tada pristala i da ide sa mnom kući.

Stalno bi se igrale zajedno i pomagale jedna drugoj. Ako jedna od nas upadne u nevolju druga bi odma dotrčala da joj pomogne. Bilo bi mi jako žao kada bi morale da se razdvojimo, jer bi ona postala najbolji prijatelj.

Nju bih pripitomila jer jako volim sove.

Ksenija Krasnić 4/2

Posmatram i zapažam prirodu oko sebe

Budim se, mislim - još jedan običan dan... Ali, nije tako. Zima je i napolju pada sneg. Dok idem do bakine kuće gledam oko sebe. Sve što je u prirodi veselo i zeleno, sada je tmurno, ali prekriveno prelepim belim pokrivačem. Drveće koje je imalo mnogo zelenog lišća, sada kao da ima lišće, ali belo i sitnije. Kada uporedim travu sa travom iz ostalih godišnjih doba imam osećaj kao da gazim po srebrnoj travi. Sivi putevi prekriveni su istim pokrivačem, ali se ispod njih nalazi

Napisao Redakcija
četvrtak, 10 maj 2012 14:25

klizav led, koji je zabavan za decu, a nepogodan za automobile. Vazduh je hladan i čak se može videti kada ga neko izdahne. Sneg je sve pokrio da se ne može videti gde su putevi, kanali rupe i slično. Toliko je belo da se ne može odrediti gde je nebo, a gde zemlja.

Tako izgleda priroda oko mene. Stigao sam kod bake. Moj tata ide na posao, a ja ulazim u kuću da se ugrejem. Kada se ugrejem, radim domaći zadatak i jedem. Vreme brzo prolazi, tako da moram u školu. Ovaj dan će se završiti kao i svaki drugi.

Luka Paulić 5/3

Tri patuljka

Bila su tri patuljka. Živela su u malim pećurkama, duboko u šumi. Jedan patuljak je bio ljubitelj Sunca i stalno je oblačio žute i narandžaste stvari. Drugi je voleo kišu, a njegova omiljena boja bila je plava, siva i bela. Treći patuljak nije poznat ni po čemu. Bio je najmlađi, najtrapaviji i niko sa njim nije hteo da se igra.

Jednom je u njihovoj šumi bio poseban dan. Svako je morao da izvede trik da zadivi majku prirodu. Patuljci počеше da prave, kuvaju razne napitke, ali mališan nije imao sa kim. Patuljci kiše i Sunca, odlučili su da naprave dugu. To vide zla veštica Grdana i jurne u šumu da ih uhvati. Ona je mrzela patuljke, vesele boje, pesmu i radost. Pretvorila se u malu devojčicu, stala pred patuljke i rekla: “- Ja sam mala devojčica. Izgubila sam se, molim Vas pokažite mi put iz šume“. Patuljci krenuše, veštica se na pola puta vrati u prvobitan oblik, stavi ih u džak i pobegne. Mali patuljak lutao je šumom, gledao ptice, radosne leptire i poželeo da i on jednog dana bude srećan. Njegovo maštanje prekinuo je zli smeh Grdane. On ode do kuće, pogleda kroz prozor i ima šta i da vidi. Veštica ih drži u kavezu i priprema supu. Mališa baci kamen kroz prozor sakrije se iza stuba. Veštica istrča napolje i krene u potragu za onim ko je razbio prozor. Patuljčić se uvuče kroz razbijen prozor, oslobodi drugare, pa svi jurnuše natrag u šumu. Tamo su zatekli patuljke kako gledaju u nebo. Nebo je bilo puno boja i oblika. Ko je ovo uradio, zapita majka priroda. Mališa reče: “- Ja sam... Slučajno sam zakučio policu i... i.. svi napitci su pali u kazan. - Ovo je tako magično! - Bravo mališa.“ - reče majka priroda. “- Ako se svi slažu proglašavam te patuljkom godine, i tvoja nagrada je zlatni patuljkov čarobni štapić“.

Svi jurnuše u selo na žurku, dok je Grdana ljutito visila na drvetu i pretvorila se u bespomoćnog skakavca....

Anđela Popović 6/2

ODLAZI NAM ZIMA

Mali meda spava,
dok hladna zima,
na vrata kuca
kuc, kuc, kuc.

Dok jedno jutro toplo,

nije zapevalo pesmu:

“Ustaj medo mali
dolaze nam
ptičice, rode, laste,
prepelice“

Mirišu ljubičice,
pevaju ptičice,
ćiu, ćiu, ćiu....
Eto znači stiže,
nam proleće.

Natalija Jakovljević 1/3

Nelina kuća

Moja kuća je velika,
na dva sprata,
tu živim ja,
brat, mama i tata.
Bele je boje,
moja kuća to je.
Unutra je hodnik,
kupaćilo, dnevna soba,
kuhinja i moja soba.
Gde se igram i spavam ja,
Gore je brat, iznad mene,
metar ili dva.
Unutra su bela vrata,
koje je namestio
majstor tata.
Mama sprema, ručak pravi
kuva sva jela
što su joj na umu u glavi.
Gore na spratu
spava brat.
Igra kompjuter, ceo dan,
zato mu je šašav san.
U dvorištu spavaju mace,
na tavanu kada je kiša
ponekad ulove goluba,
a ponekad miša.
A kada spavam ja
ratujem sa duhovima.
I uvek duhu dam po glavi
a zatim ga izjedu mravi.

Kad spavaju mama i tata
tata hrče,
dok mama sa uživanjem čita knjige
i ne misli na svoje
sutrašnje brige.
Kad svi spavamo
u kući vlada mir,
dok mišić u kući
polako gricka sir.

Anđela Drinjak 5/2

KNJIGA

Svako jutro, svako večer.
meni nije ništa preče
od čitanja moje omiljene knjige,
pored nje ja zaboravim na sve brige.

Dal, su pesme, dal, bajke
il, basne sve su one tako krasne.

Red za redom čitam ja i tako
ode jedna stranica.

Prva, druga, treća strana
i knjiga bude brzo pročitana.

Svaka od njih ima svoje čari
i zato niko ne sme da ih zanemari.

Knjiga je moja prijateljica
i nek znaju sva deca
sa knjigom se leti i do meseca.

Lidija Marković 5/1